

Lezen: Handelingen 15:36-41

Tekst: Johannes 12:24-26

Lieve mensen,

Annelien zit al een tijdje in Argentinië.

Tian Wei is lid geworden van het leiderschapsteam van ICF.

Reinier draaide volop mee in Thuis in West en is veel bezig bij Navigators.

Arte wordt vandaag ingezegend en zal zich vooral focussen op OMG.

Marten zit in Dresden om daar te werken aan een Navigator-netwerk.

Daar kun je van 2 kanten tegenaan kijken.

Je zou kunnen zeggen: wat jammer. Annelien stond op de nominatie om kringleider te worden in onze gemeente toen haar plannen dat doorkruisten. Tian Wei is een fijn kringlid en leidt ook de Chinese kring samen met Susu. Reinier zou een prima ambtsdrager zijn in onze gemeente. Arte is ook muzikant, dus we zouden hem goed kunnen gebruiken tijdens onze diensten. En Marten is een waardevolle kracht en ook begenadigd pianist. Jammer dat hij in Duitsland zit. Je zou hun externe activiteiten dan vooral benoemen als verlies.

Maar je kan ook anders kijken. Dat is wat de Geest ons vandaag wil leren.

Slide **(ver)delen is vermenigvuldigen**

De graankorrel moet sterven om vrucht te dragen. Daarin heeft Jezus het allereerst over zichzelf. Dat staat er ook boven in onze vertaling: Jezus spreekt over zijn dood. Hij gebruikt daarvoor een alledaags beeld. Je kunt een graankorrel voor jezelf houden. En als je er dan een heleboel hebt, dan kun je er een brood van bakken. En dat is mooi hè. Je wordt gevoed. Die graankorrel doet er toe. Je gebruikt hem goed. Voor voeding die broodnodig is.

Maar de impact is groter als je de graankorrel in de grond stopt. Dat vraagt geduld. En een offer. Wil je een akker inzaaien, dan kun je al die graankorrels niet gebruiken voor brood. En dat is best een keuze. Want het zou zomaar kunnen zijn dat je je gezin dan op rantsoen moet zetten. Voor dit moment. Dat is niet denkbeeldig voor de hoorders van Jezus. Zodra je het zaad uitstrooit laat je ook je zekerheid los. Brood heb je, maar wat zal je krijgen? Het heeft ook te maken met afhankelijkheid en vertrouwen.

Maar als God het zegent, dan gebeurt er iets moois. Elke enkele graankorrel vergaat. Maar je krijgt er een veelvoud voor terug! Dat is wat er met het sterven van Jezus gebeurt. Hij gaat stuk. En hij draagt juist daardoor veel vrucht. Zij zegen, zorg, vergeving, vernieuwing. Leven! Het komt naar heel deze wereld toe. Juist door te sterven draagt Jezus veel vrucht.

En dan zegt hij er achteraan: zo moeten jullie mij volgen! Niet vasthouden aan wat je hebt, maar laat het maar los. Wie zijn leven liefheeft verliest het, maar wie in deze wereld zijn leven haat. – Haat, daarmee wordt bedoeld: niet op de eerste plaats, maar op een lagere plaats zetten. – wie zijn leven haat, behoudt het voor het eeuwige leven. Als je daar nou eens het woordje 'kerkelijk' of 'gemeentelijk' voor zet. Wie zijn kerkelijke leven liefheeft, vasthoudt, koestert, die verliest het. En als je dat loslaat, ziet dat er misschien andere prioriteiten zijn, dan kan dat juist tot zegen zijn.

Een mooi voorbeeld lezen we in Handelingen. Als je op het eerste gezicht kijkt denk je: wat verschrikkelijk. Er ontstaat ruzie tussen de twee zendingswerkers van het eerste uur: Paulus en Barnabas. En niet een beetje. Er staat in de tekst 'grote onenigheid'. Dat is waarschijnlijk leerstellig geweest. In Galaten 2:13 zie je dat Paulus zegt dat Barnabas zich liet meeslepen door huichelarij. Onoprechtheid dus. En ook pastoraal: Barnabas wilde zijn neef Marcus een tweede kans geven, maar Paulus wil dat niet. Een behoorlijk conflict dus. Nou, dan denk je: dat is duivels. Waar ruzie ontstaat en de missie in gevaar komt. Daar is satan de boel aan het dwarsbomen. En dat gevaar is natuurlijk aanwezig. Maar we moeten wel beseffen dat de Geest sterker is. Dat Jezus de duivel overwonnen heeft op Golgota. En dat dus ook uit zulk verlies uiteindelijk winst te boeken is. Er sterft een graankorrel. En zomaar draagt het vrucht.

Want dat gebeurt. Door de ruzie krijg je ineens 2 zendelingenteams. Barnabas neemt Marcus onder zijn hoede. Die krijgt de kans zich geestelijk te ontwikkelen. Zozeer zelfs, dat hij het verhaal van Jezus wilde opschrijven. Marcus werd later verbonden aan Petrus en die heeft de verhalen verteld (1 Pet. 5:13). Marcus schreef ze op en schreef zo het meest compacte en toegankelijke evangelie. Da's de ene kant: veel vrucht door Barnabas en Marcus. En aan de andere kant: Paulus en Silas gaan opnieuw op reis door Turkije en komen uiteindelijk met het evangelie in Europa aan. Lees Handelingen verder en je ziet hoeveel vrucht dat geeft.

En zo zie je dat zo'n scheiding tot zegen kan zijn. Het evangelie wordt meer verspreid. Verdelen is vermenigvuldigen.

En gelukkig, zo'n conflict is er niet in onze gemeente. Het gaat in goede harmonie. Maar toch kun je van deze geschiedenis leren. Je kunt het jammer vinden, dat Annelien, Tian Wei, Reinier, Arte en Marten hun krachten en aanwezigheid vooral inzetten buiten onze gemeente. Maar dan kijk je beperkt. Beperkt naar wat de Geest kan doen. Maar ook te beperkt naar het koninkrijk van Jezus. Want zijn heerschappij omvat meer dan ons kleine filiaal aan de Simonstraat. Het is prachtig dat uit de basis van onze gemeente mensen zich losmaken. En op een andere plek dienstbaar willen zijn in de missie van Jezus. Je kan je kerkelijk leven willen behouden en koesteren. Maar als je daar teveel aan vasthoudt. Dan mis je het grotere perspectief. Laten we bidden voor al die mensen die de missie van Jezus vervullen. En hen ondersteunen waar we kunnen. Dan zijn we missionair, zoals Jezus dat geeft.

Amen

Slide: Vragen voor de bespreking in je kring:

- Zou je het principe van 'verdelen is vermenigvuldigen' ook op jouw kring kunnen/willen/durven toepassen? Waarom (niet)?
- Hoe kunnen wij als kring het missionaire werk van deze mensen (inclusief Rijnmond Mission) ondersteunen?